

РЕШЕНИЕ

№ 39501

гр. София, 26.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9889** по описа за **2025** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на В. Я. В. чрез процесуален представител срещу Решение № 3064/13.08.2025 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 8606/2025 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 14 състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 9055450/15.04.2024 г., издаден от СДВР.

С посочения електронен фиш на В. Я. В. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с чл. 21, ал. 1 от от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно. Твърди се, че от съдържанието на фиша не става ясно кое е санкционираното лице – дружеството или неговият законен представител. Сочи се, че фишът не съдържа пълно фактическо описание на установеното нарушение. Според касатора не е доказано, че техническото средство е било изправно към момента на заснемане на автомобила. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменен и издадения електронен фиш. Претендират се разноски.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява.

Ответникът не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна, по изложените в т. II и т. III от жалбата.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, като и тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора. От събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 15.04.2024 г., около 12,53 часа, в [населено място], по ул. „околовръстен път“ срещу номер 87, с посока от [улица] към бул. „Ч. връх лек автомобил марка „А. КУ4 С. 50 Е Трон“ с рег. [рег.номер на МПС] при ограничение на скоростта – 80 км/ч, въведено с пътен знак В 26, се движел със 102 км/ч или с превишена скорост от 22 км/ч. Нарушението било заснето с АТСС MD1193.

Бил издаден електронен фиш серия К № 9055450/15.04.2024 г.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че посоченото в електронния фиш нарушение е безспорно установено, както и че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 01.09.2025 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 09.09.2025 г. /вх. № 294805/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящия състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Съдът констатира, че ЕФ е издаден от компетентния за това орган - СДВР доколкото нарушението е извършено в област С.. Обжалваният акт съдържа всички реквизити, изчерпателно посочени в чл.189, ал.4 ЗДвП. Налице е конкретно и ясно описание на нарушението – посочена е датата 15.04.2025 г. и часът, както и мястото на извършване на нарушението – [населено място], Околовръстен път, срещу номер 87, с посока на движение от бул. България към бул. Ч. връх. Посочена е и установената скорост от 102 км/ч след приспаднат толеранс, респ. разрешената скорост 80 км. Превишението от 22 км/ч е след приспаднат толеранс от 3%, както е изрично посочено и в електронния фиш. Индивидуализирани са МПС и санкционираното лице В. Я. В., като законен представител на „Привиа“ АД, което е собственик на МПС. Съдържа се и подробно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и нарушените разпоредби на чл. 21, ал. 2, във вр. с ал.1 ЗДвП, тоест съдържат се реквизитите в съответствие с одобрения от министъра на вътрешните работи образец на електронния фиш.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП са посочени изрично ограниченията на скоростта в населено място според категорията на пътното превозно средство. Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в таблицата към чл. 21, ал. 1 ЗДвП, това се

сигнализира с пътен знак, както е посочено в разпоредбата на чл. 21, ал.2 ЗДвП. В случая, нарушението е установено в [населено място], Околовръстен път, срещу номер 87, с посока на движение от бул. България към бул. Ч. връх. Ограничението е въведено с пътен знак В-26. За да е налице посоченото нарушение обаче, следва да бъде установено, че на пътния участък, в който е заснет автомобила, описан в издадения електронен фиш, е бил поставен пътен знак В 26, с който се въвежда ограничението на скоростта. Това обстоятелство може да се установи от схема на пътния участък с поставените в него пътни знаци и въведеното с тях ограничение на скоростта на движение, която е актуална към момента на извършване на нарушението. При наличие на такава схема и посочени по делото координати на мястото, на което е установено нарушението, може да се установи по безспорен начин дали същото е в обхвата на пътния знак. В случая обаче такива доказателства не са ангажирани по делото.

Доколкото касационната инстанция е инстанция по същество и пред нея са недопустими нови фактически установявания, посочените пропуски налагат делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС, който да ги попълни. При новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе и по направеното искане за присъждане на разноски на основание чл. 226, ал.3 от АПК като се съобрази с изхода на спора.

Водим от горното и на основание на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 3064/13.08.2025 г., постановено по нахд № 8606/2025 г. на СРС, НО, 14 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски Районен Съд при спазване на посочените в мотивите указания.

Решението е окончателно.